

4 | PROSINEC 2021

KORYČANSKÝ zpravodaj

Vážení spoluobčané,

rok 2021 se plíživě, ale nezadržitelně chýlí ke konci. Dnešní slunečný podzimní den, kdy píšu tento příspěvek, kontrastuje s tím, co se již po mnoho měsíců odehrává v našich životech. Máme za sebou další nelehký rok, který se do novodobé historie nepochybně zapíše jako jeden z těch horších. Kromě ohrožení zdraví a dalšího ekonomického propadu s sebou přinesl i zásadní narušení našich zvyků, sociálních vazeb, společenských tradic a blízkého osobního kontaktu. Nezbyvá nám, než se přizpůsobit novým podmínkám a často se měnícím omezením. Společnost je rozdělena na očkované a neočkované. Celý svět je čímsi jiný, divný. Podání ruky jsme nahradili novými gesty, mnozí se rekvalifikujeme na jiná zaměstnání. S výjimkou léta jsme téměř necestovali. Školáci již považují online výuku za samozřejmost, senioři se učí více používat nové aplikace a mnohé firmy zavedly institut práce z domova. Nákupy, informace i zábava se přesunuly na internet a tento vynucený trend se za relativně krátkou dobu pevně ukotvil v našich životech. Troufám si však tvrdit, že společně s ním se zrychluje i naše chápání toho, co má skutečnou hodnotu: rodina, přátelé, příroda, pospolitost, pohyb, kultura, svoboda... dosadte si sami. Změny se odehrávají na všech úrovních, od té osobní až po tu celospolečenskou. Nevyhýbají se ani našemu městu.

Kromě Covidu-19 mě velmi trápí to, že se u nás stále více projevuje neúcta a bezohlednost některých našich spoluobčanů. Nebývalým tempem narůstá četnost a rozsah poškozování našeho společného, obecního majetku. Tu si někdo dokazuje, jaký je borec třeba tím, že večer vyšplhá a „proběhne“ se po balkóně nad vchodem do radnice, vytrhne z dlažby zabudovanou lávku v altánu na objížďce a pověsí ji na střešní konstrukci, jindy zase altán počmárá, hodí stojan na kola u stejného altánu na jeho střešku nebo poničí veřejné WC na náměstí. Tam není vzácností rozbité umyvadlo, prkénko na WC, počmárané stěny, poházené prázdné flašky, obaly od potravin, nedopalky z cigaret. Zkrátka jako po divokém mejdanu. Tato situace se stále častěji opakuje zejména po víkendech, a proto jsme se rozhodli na víkendové dny veřejné WC zamykat. Z trochu jiného soudku je opakované vytrhávání dílů z příčných prahů na cestě mezi Lískovcem a Blišicemi. Děje se to proto, aby bylo možné úsekem kolem altánu rychle projíždět. Smyslem umístění tohoto zpomalovacího prvku je však právě snížení rychlosti projíždějících aut v tomto prostoru a zvýšení bezpečnosti těch, kdo se tam zastaví k odpočinku. O věčném nepořádku kolem míst pro odkládání tříděného odpadu ani raději psát nebudu. S ohledem na všechna tato nelichotivá fakta bude město nuceno investovat

do posílení kamerového systému, zacíleného na tato riziková místa. Místo toho mohly být v našem městě realizovány některé potřebnější investice, jako např. opravy komunikací, veřejného osvětlení apod. Otevřela jsem dnes téma pro naše město nepříliš lichotivé, a ne zrovna vánoční. Ale taková je realita všedního dne v Koryčanech.

Možná si v těchto dnech, podobně jako já, kladete otázku, co nás v novém roce čeká. Nakolik bude podobný tomu předchozímu a zda můžeme doufat, že bude lépe? Pravděpodobně nás v roce 2022 čeká řada výzev, které budou v mnohém navazovat na rok předchozí a Covid-19 se všemi jeho důsledky zřejmě i nadále zůstanou v popředí dění naší společnosti. Zároveň však chci s jistou dávkou optimismu věřit, že se přece jen začne trochu blýskat na lepší časy. V mezidobí přeji nám všem mnoho trpělivosti, velkorysosti a vzájemného pochopení.

Jsou před námi Vánoce, symbol světla a naděje. Nezapomeňme v nadcházejících svátečních dnech v tichosti vzpomenout i na ty, kteří nám u štědrovečerní večeře letos budou chybět. Přeji Vám, milí Koryčanaři, nikým a ničím nerušený krásný adventní i vánoční čas.

Ing. Hana Jamborová, starostka

Z OBSAHU

Příspěvkové organizace 2
Školství 3
Kultura 7

Historie 11
Spolky 14
Sport 15

Osobnosti 18
Inzerce 19

Príspevkové organizace

Ježíškova vnučata nadělovala nejen o Vánocích

V průběhu letošního roku dostali naši senioři nadační dar v podobě hry „Giant – Čtyři v řadě“, a to z projektu, který byl realizován s pomocí **Nadačního fondu Českého rozhlasu ze sbírky Ježíškova vnučata**.

**JEŽÍŠKOVA
VNUČATA**

Nadační fond
Českého rozhlasu

Hra je určena pro dva hráče, je podobná piškvorkám a jejím cílem je vytvořit jako první řadu čtyř stejně barevných hracích kamenů. Hráči si vyberou svou barvu a střídavě vha-
zují kameny do hracího pole. V letních měsí-
cích se využívá na zahradě, nyní ve vnitřních
prostorách.

Mezi našimi uživateli je tato hra velmi oblíbená, i když s dodržováním pravidel musí někdy pomoci personál. Všichni se u ní rádi scházejí a zahrají si třeba i u odpolední kávy. Hra pomáhá vyplnit volný čas a současně procvičuje paměť, pozornost i jemnou motoriku. Jménem seniorů v DpS Koryčany, děkujeme!!

Máme rádi koníky návštěva Hipocentra Koryčany

Školství

Snad každé malé dítě má rádo zvířátka a mnohé má i nějakého zvířecího kamaráda doma. Ale koníka? Toho doma moc dětí nemá. A tak jsme s velkým potěšením přijali pozvání na prohlídku Hipocentra tady u nás v Koryčanech.

A bylo to moc hezky strávené dopoledne. Děti si prohlédly stáje a ty odvážnější si některé koníky mohly i pohlédit a nakrmit suchým chlebem a jablíčky, které koníčkům přinesly jako dárek. Chtěly koníkům udělat radost a svého úkolu – donést z domu suché pečivo – se zhostily opravdu na výbornou. Ani jsme to nemohli unést, a tak to paní ředitelka musela odvézt autem.

Poté jsme šli před stáje a dívali se, jak koníci odbíhají na pastvu. Byla to nádherná podívaná pro všechny. Pak jsme se přesunuli s dětmi na tribunu kryté haly, kde nám šikovné dívky předvedly své vystoupení – tzv. voltiž, tedy gymnastiku na koni. Dětem se to velmi líbilo a malé gymnastky odměnily bouřlivým potleskem. A protože bylo velké horko, stavili jsme se zpáteční cestou do naší školičky na zmrzlinu. Mňam!

Moc děkujeme za prohlídku plnou zážitků a věříme, že se do Hipocentra zase brzy podíváme.

Mgr. Petra Kovářová

Zprávičky ze školy základní...

Je pozdní večer listopadový. Píše se 17. den měsíce, který nám připomíná ideály „sametové revoluce“ roku 1989.

Tvořím úvodník jak pracuje naše škola, jak se daří vašim dětem, co nás potkalo od září a jak se chystáme na neurčitý vývoj vzdělávání v době „covidové“.

Opět jsme začínali s různými omezeními, co se týká shromažďování a homogenity skupin žáků ve výuce, a pravidlo 3R bylo každodenní nutností. Snažili jsme se vytvořit nám všem prostředí bezpečné a přitom udělat maximum pro aktivity žáků, pro vstřícné a empatické vztahy. Není totiž jednoduché „naladit“ vzdělávání žáků, kteří se v době

distanční výuky ke studiu stavěli docela rozdílně. Škola poskytovala značnou technickou a organizační podporu, v rámci které jsme zapůjčili až 50 notebooků. Pro první stupeň jsme zajistili bezpečnou prezenční výuku všech žáků v oddělených prostorách, nabídli doučování a individuální konzultace a v nutných případech i individuální výuku ve škole. Musíme si však uvědomit, že distanční výuka přece jen nemůže plně nahradit výuku prezenční, která poskytuje podstatně lepší interakci při výuce, je svižnější a není závislá na nedostatcích technologií i aktérů sdílení. Chyběla socializace mezi žáky a ztrácely se učebně-pracovní návyky.

V současné době se žáci každý týden testují, v minulém týdnu větší část 6. třídy byla z rozhodnutí KHS v karanténě. Ihned jsme kontaktovali rodiče, žáci odcházeli domů a druhý den se učili distančně z domova a zbývající žáci souběžně ze školy. Tento systém máme technicky připraven na celé škole.

Základem je vybavení školy z realizovaného projektu „Rozvoj přírodovědného a technického – praktického vzdělávání v ZŠ Koryčany“. K dispozici máme interaktivní tabule, vizualizéry pro digitalizaci, přenosový systém a software umožňující optimální možnosti sdílení...

Vyučující využívají tyto možnosti i v době „míru“, kdy mohou žáky připojit do výuky, jak tomu bylo ve zmíněné 6. třídě. Ač si to nikdo nepřeje, současná situace ukazuje, že žáci budou trasováni do karantény individuálně. V současné době platí, že do karantény KHS neurčuje žáky, kteří nebyli ve škole v době rizikových kontaktů (případně dalších rizikových kontaktů dle trasování KHS) nebo jsou očkovaní nebo prodělali COVID-19 v posledních 180 dnech.

Jsme tedy připraveni i na hybridní výuku (kombinaci distanční a prezenční), a bude-li třeba, opět zapůjčíme notebooky a zajistíme potřebnou podporu. Náročnější je to pochopitelně u mladších žáků, kteří potřebují při práci z domova dohled a pomoc rodičů. Do 10 let věku dítěte stále platí pravidla „ošetřovného“ pro rodiče. Je samozřejmě možné individuálně domluvit s vyučujícím další pomoc při výuce. Pro rodiče a žáky máme konzultační hodiny a dle domluvy s vyučujícím i další individuální podporu. V současné době poskytujeme pro potřebné žáky i doučování. Od září jsme zahájili provoz rekonstruované – rozšířené tělocvičny sportovního centra při naší ZŠ. Zadáni přestavby jsem od svého nástupu diskutoval s vedením města i na dalších jednáních v průběhu příprav i realizace v průběhu letošního roku. S vedením města jsme řešili mnoho problémových míst. Ale jak se říká: konec dobrý – všechno dobré. Našemu zřizovateli, městu Koryčany, tak patří velký dík. Dotace totiž „shůry“ nepadají samy.

Také u nás pekly dobroty děti z MŠ Koryčany a spolupracovat budeme i s dalšími subjekty – například jsme na pozvání pana ředitele Nadace T. Bati prožili den „po stopách T. Bati“ ve Zlíně.

Pro charakteristiku uplynulého období a predikci budoucího parafrázuji slova klasika českého filmu: tento způsob vzdělávání zdá se být poněkud neobvyklým. Možná bychom to však měli změnit: již začíná být obvyklým.

Ve spolupráci s klubem rodičů se připravujeme na vánoční jarmark a školní ples. Dopředu zvu všechny milovníky plesů – letos bude muzika určitě překvapením!

Ale těžká zkouška může být katalyzátorem vývoje, v těžkostech napínáme síly a bystříme ducha, vydáváme ze sebe to nejlepší. Kéž by tomu tak bylo.

Bude „lyžák“? Ředitel školy každoročně pořádá pro žáky lyžařský kurz. Děje se tak koncem února či začátkem března vysoko v horách, v odlehlých končinách. Pořádání pobytu zatím zrušeno nebylo, předpokládám však, že se s rodiči domluvíme před vánočními svátky.

Děkuji podporovatelům naší školy – městu Koryčany, farnosti, děkuji za součinnost rodičům, klubu rodičů, školské radě... Dobré časy ve zdraví na těle i na duši přeje všem lidem dobré vůle

V. Jansa, ředitel školy
17. 11. L. P. 2021

I poskytnutou dotaci na náš již realizovaný projekt stále musíme obhajovat. A není lehké plnit například spolupráci s osmi subjekty v době omezení z důvodu COVID-19. V současné době probíhají společné dílny se střední školou nábytkářskou, polytechnickou průmyslovkou a učilištěm řemesel.

Strašidelná škola

V dušičkovém období, hned první týden v listopadu, se v naší základní škole uskutečnila stezka odvahy. Děti tak mohly poznat školu nejen jako prostředí, kde se mají vzdělávat, ale také jako prostředí, kde se mohou ve volném čase bavit. Po minulém roce plném online vyučování a všech možných zákazů jsme chtěli využít příležitosti a vytvořit pro děti zajímavý zážitek, který v mnoha dětech rezonuje dodnes. Zájem dětí byl nad naše očekávání, a tak se práce asi deseti našich pracovníků, kteří věnovali svůj volný čas, o to více zúročila. Všem zúčastněným děkujeme.
Ing. Radomír Šuhaj

Projektový den Jak pracuje košíkář

Naše škola si klade za cíl propojit výuku s praxí, aby umožnila žákům získat praktickou představu o různých druzích profesí, které by mohli po absolvování středních a vysokých škol vykonávat.

Jedním z pozvaných lidí z praxe byl pan Radim Klimek z Morkovic. Ještě teď, když se řekne mezi lidmi „pocházím z Morkovic“, mnohým z nich vytane na mysli výroba košíků. Pan Radim Klimek je jedním z odborníků, kteří se touto činností zabývají. Jeho volba povolání byla usnadněna tím, že se jeho prarodiče košíkářstvem sami profesionálně zabývali, a on tak vyrůstal v prostředí, které jeho vztah k rukodělné práci prohlubovalo. Dnes je schopen zvládnout vyrobit celý sortiment od košíků až po proutěný nábytek. K práci, na kterou je nejvíce hrdý, patří výroba replik dělostřeleckých košů pro Britské muzeum a opletených bočnic pro film Johanka z Arku. Jeho dovednost ocenil i řetězec benzínek MOL, který vybavil jeho košíky své provozovny. Pan Radim Klimek k nám poprvé do školy zavítal 1. listopadu a hned se s plnou vervou pustil do předvádění výroby proutěného pod-

nosu žákům šesté třídy. Pan Klimek žákům vysvětlil co obnáší práce košíkáře, kolik korun má z výroby každého proutěného výrobku a jak se musí v práci ohánět, aby se uživil. Ve svém výkladu pochopitelně nevynechal základní informace o tom, jak postupuje práce od vypěstování vrbového proutku, přes

vaření proutí ve velkých hrncích až po jeho konečnou úpravu, než se dostane košíkářům při pletení do ruky. Žáky nejvíce zaujala možnost si všechno vlastníma rukama osahat a vyzkoušet. A že těch věcí, které přinesl na ukázkou, bylo hodně.

Ing. Bronislav Zaoral

Školní družina

V říjnu proběhl v oddělení naší školní družiny projektový den „Dětská jóga a zdravé stravování“. S paní Danou Gašpárkovou si děti povídaly o józe – kde vznikla, kdo je to guru, jogín, proč se jóga cvičí a co si děti představí pod pojmem jóga. Potom už děti cvičily – ve skupinách, ve dvojicích i jednotlivě. Poté jsme se pustily do přípravy dětských zdravých svačinek. Děti krájely, dochucovaly, natíraly, porcovaly, servírovaly. A nakonec... to všechno snědly!

Romana Mlejnková

Zamyšlení, nikoli ředitele školy... ☺

Kromě výročí 17. listopadu, řekl bych ideály povznášejícího, máme ještě jedno, o kterém nikdo nepíše. Je tomu 20 let, co byl privatizován český plynárenský podnik Transgas. Jednalo se o naprostou většinu plynárenské infrastruktury, do té doby v rukou státu. Dělo se tak za premiéra Miloše Zemana, ministra průmyslu a obchodu Miroslava Grégra a předsedkyně Energetického regulačního úřadu Aleny Vitáskové, která měla tento „převod“ na starosti v dobách tzv. opoziční smlouvy. Vřele doporučuji dohledat si dostupné prameny na internetu. Co asi nedohledáte, je že v období mého starostování v Dolních Bojanovicích v letech 2006–2014 jsem působil také ve Svazu měst a obcí v Energetické komisi. Nedohledáte to, že jsem připomínkoval materiál Strategie energetické bezpečnosti ČR, že jsem poukazoval na ohrožení této bezpečnosti v případě energetických

krizí, neboť stát privatizoval strategické podzemní zásobníky plynu, včetně produktovodů a infrastruktury. Dnes tyto zásobníky s celkovou kapacitou cca 3 000 000 000 m³ objemu plynu hrají naprosto zásadní roli. I proto jsme nyní naprosto závislí na nadnárodní společnosti, případně soukromých subjektech. Když si k tomu připočtete naprosté selhání státu v oblasti chybějící legislativy, a dokonce i v oblasti ekonomické, kdy stát ani obce a kraje z energetického ani horního zákona takřka nic nemají... Jo, kdysi – před 20 lety to bylo cca 127 miliard Kč. Kde jsou dnes? A jaké je saldo za těch dvacet let? Kolikrát jsme již těch 127 miliard vrátili? Vždy jsem zastával názor, že klíčová infrastruktura má být v rukou státu, v zastavěných územích obcí a měst. Elektrárenská, plynárenská, ropná, těžební, dobývací prostory, strategická dopravní, vodárenství, přenosová soustava.

Po dvaceti letech nás tyto „hříchy“ dohánějí. Po dvaceti letech se lidé ptají: kde se stala chyba, že nemůžeme ani zaplatit zálohy na životně důležité potřeby? Představitelé státu mlčí, ministerstvo průmyslu a obchodu mlčí, případně lidem tvrdí, že byli málo prozíraví, že se špatně rozhodli...

A týž stát horoval léta pro penzijní spoření. Výsledkem je „tichá“ měnová reforma, kdy z naspořené na důchod si mohou lidé, kteří poctivě a s důvěrou spořili, zaplatit akorát zálohy na předražený plyn. ☹

*Dobré, a ještě lepší časy
ve zdraví přeje všem
Vlastimil Jansa*

Rozhovor se Zdeňkem Horenským pro i60

Kultura

Jste jedním z prvních aktivních čtenářů na portále i60, na který jste vložil během posledních deseti let už několik set básní. Máte přehled, kolik jich vlastně bylo?

Abych pravdu řekl, teď už přesně nevím, kolik jich bylo. Nejdříve jsem si je archivoval podle názvů a také vytiskl, mám je dokonce ve třech provedeních s logem i60 svázané. Postupem času jsem pokračoval jen v zaznamenávání názvů, abych se orientoval, co jsem již čtenářům nabídl. V současné době v návalu nepředvídaných událostí už ztrácím přehled. Bylo jich více než tři stovky. Všechny se nedají nazvat básněmi v pravém slova smyslu, některé jsou stručnými veršovanými příběhy a postřehy dnů všedních i svátečních.

Kdy jste vlastně začal veršovat a co bylo vaší prvotní inspirací?

Je to až komické, ale můj první literární pokus byl učiněn, jak jsem se později dověděl, tužkou na listech skládaného toaletního papíru asi v osmi letech. „Moje milá kde jsi byla, dýchni na mě, ty jsi pila. Byla jsem já v hospodě, pila jsem tam whisky, pak jsem byla v lese, sbírala jsem třísky.“ Kde se to ve mně vzalo, nevím. Hodně jsem četl. V osmdesátých letech minulého století jsem se zúčastnil několika literárních soutěží, úspěchy jsem sklízel většinou kupodivu za satirickou poezii. Zřejmě to bylo i tím, že v porotách seděli lidé z uměleckých kruhů, kteří tehdejšímu režimu, stejně jako já, nebyli příliš nakloněni. Velmi přínosným byl pro mě také několikadenní seminář při Halasově Kunštátu za účasti známých brněnských básníků a spisovatelů na zámku v Lysicích. Postupem času mi básně byly vydány v časopise Bulharsko, který vydávalo Bulharské kulturní středisko v Praze. K moři do Bulharska jsem často jezdil a pobyty mě vždy inspirovaly k nějaké tvorbě. Něco málo vyšlo i v časopisu Dikobraz a v Jihomoravském železničáři. Zvláštní cenu, právě za satirickou poezii, jsem ještě v minulém režimu nečekaně obdržel v Ústředním kulturním domě železničářů v Praze.

Vy jste pak psal texty k písním. Pro jaké kapely to bylo?

Svůj první protestsong jsem složil 21. srpna 1968 pod vlivem okupace vojsky Varšavské smlouvy. Texty k zahraničním písním jsem začal psát v roce 1969 pro naši beatovou skupinu Frees, která se později přetvořila ve skupinu Free Five. S tou jsem již nehrál, ale nadále spolupracoval jako textař. V době nastupující normalizace začínalo po přechodném uvolnění platit i v kultuře hodně zákazů

a hudební soubory musely v převážné části repertoáru převzaté zahraniční písně zpívat s českými texty. Anglicky jen malou část, což bylo nutno doložit především při povinných přehrávkách a někdy se to dokonce kontrolovalo při vystoupeních. Také na vojně jsem uplatnil několik textů, když se nám podařilo založit skupinu Vamus. Některé z našich písní se hrály i v ostravském rozhlase, jako předskupina jsme s nimi vystupovali na předvánočním koncertu Věry Špinarové v Ostravě v roce 1975. Ke konci devadesátých let jsem krátce spolupracoval se zpěvačkou Leonou Černou, která zpívala s bývalou skupinou Michala Tučného Tučňáci.

Hrál jste i vy sám v nějakých kapelách? Na jaký nástroj?

To už je hudba dávné minulosti. Aktivně jsem hrál ve třech hudebních skupinách na doprovodnou kytaru, na kterou jsem se jako samouk naučil hrát asi ve třinácti letech. Ještě před ukončením ZDŠ jsme s kamarády ve škole vytvořili skupinu s názvem Junior Hop, se kterou jsme vystupovali při „Večerech poezie“ a při různých výročích v kulturním domě i v dílnách továrny na nábytek v Koryčanech. Tři z nás po ukončení základní školy pak s dalšími pokračovali ve skupině Frees a na vojně jsem hrál v hudební skupině Vamus. V těch prvních dvou jsme se pokoušeli hrát big beat, ovlivnění známými skupinami šedesátých let, našimi i zahraničními. Na vojně nám trochu přistihli křídla, museli jsme při všech vystoupeních hrát minimálně jednu angažovanou píseň, ale i tak jsme získali několik trofejí na soutěžích ASUT.

Své básně jste vydal i knižně v rámci projektu Literáti na trati. V kolika knihách máte své básničky?

První kniha zcela ojedinělého projektu Literáti na trati byla vydána v roce 2014. Tenkrát mě kolega v práci upozornil na kratičký inzerát v železničářském tisku, že někdo hledá tvořící autory z řad železničářů. Na inzerát jsem zareagoval a navázal kontakt se „stvořitelem“ Literátů, panem Františkem Tylšarem. V první knize jsem publikoval tři povídky. Básně potom rok co rok až v dalších knihách, dohromady jich vyšlo již osm. V první knize se nás sešla necelá dvacítká autorů, v dalších potom počet narůstal až do té míry, že přesahuje stovku. V posledních několika letech vychází vždy knihy dvě, jedna s prózou a druhá s poezií. V letošním roce se v knihách sešlo 65 autorů poezie a 74 autorů prózy. Všechny naše knihy byly vydány v nakladatelství Epika, ve kterém mi v roce

2017 vyšla také moje první kniha „S duchem doby, aneb Životem vsťříc optimismu“. V roce 2019 mi v nakladatelství Nová Forma vydali druhou knihu „Do prasátka, do obálky, mezi flašky do baru“. Výběr z nich s doplněním jsem uplatnil i ve třech e-knihách na „e-knihyjedou.cz“.

Literáti na trati jsou lidé nějakým způsobem spjatí s železnici. Vy jste také pracoval u Českých drah? Jaká je vaše profese?

Na železnici jsem se dostal náhodou a neplánovaně po ukončení železniční průmyslovky v Břeclavi, na které jsem dostudoval střední školu a odmaturoval poté, co jsem byl nucen opustit průmyslovku elektrotechnickou v Brně. Se štěstím jsem se již v normalizačním roce 1970 na železniční školu dostal. Ředitel, jenž mě tenkrát ještě přijal, byl půl roku nato vyhozen z místa.

Po maturitě jsem začal pracovat u ČSD jako signalista, po praktických zkouškách potom asi patnáct let ve funkci výpravčího. Měl jsem vlastně další štěstí, že jsem se po narukování na vojnu dostal k železničnímu vojsku a místo hraní na vojáky jsem celou vojenskou základní službu odpracoval ve střídavých směnách jako výpravčí v zeleném na trati Ostrava Poruba – Opava východ. Od roku 1987 jsem potom pracoval v různých kontrolních funkcích v osobní přepravě na ředitelství nejdříve ČSD, později ČD. Na železnici jsem byl zaměstnán čtyřicet let.

Co ještě rád děláte, kromě psaní? Jaké máte koníčky?

Až do úrazu ruky před třemi lety jsem si rád zahrál na kytaru jen tak pro sebe nebo s kamarády a také známými při různých příležitostech. Rád cestuji, každoročně jsme se ženou i několikrát vyjeli do Rakouska a dále do Maďarska, kde mám své oblíbené termální lázně. Dříve jsem jezdil jako vedoucí zájezdů s brněnským klubem železničářů, kdy se nám při krátkodobých i pobytových zájezdech k moři s vlastními lehátkovými vozy podařilo projezdit téměř celou Evropu.

Před několika měsíci jste ovdověl. Jak se vám od té doby změnil život?

Život se mi převrátil zcela naruby. Nikdy nezapomenu na tu hroznou větu, kterou mi řekla lékařka z nemocnice do telefonu: „Vaše manželka se již domů nevrátí.“ Po třiačtyřiceti letech společného života... Bylo to pro mě něco nepředstavitelného, žena marodila celkem krátkou dobu, a i když bylo jasné, že jde o vážnou nemoc, s něčím takovým člověk nepočítá. Bohužel to vzalo velmi rychlý průběh a já byl postaven před tuto skutečnost.

Svůj další život měním zcela radikálně. Brzy se přestěhuji do bytu ve zcela novém pěkném bytovém komplexu Anvete senior v Ho-

lubcích, se vším komfortem, bezbariérovostí a výtahy. Spolu s kamarádem, který žije v Čechách také sám, jsme si tam pronajali každý jeden byt. Mimochodem k dispozici byly dva poslední 2+kk, tak jsme se rozhodli doslova z minuty na minutu.

Máte ještě chuť do veršování, anebo už vám chybí „básnická múza“ a motivace?

Do veršování v současné době ani moc chuť nemám, respektive nedá se říct, že bych úplně neměl, ale nějak se nedostavují nápady a inspirace. V posledním čase jsem sice něco vytvořil, dokonce na i60 i publikoval, ale jen něco málo. Mám již nějaký čas rozpracovanou jednu novelu, tak se jejímu dokončení

ve volném čase věnuji.* V Koryčanech dělám kronikáře a jsem členem redakční rady Zpravodaje, to také zabírá nějaký čas a v nejbližší době přibudou starosti a povinnosti spojené se stěhováním.

*Novela Emigrant vyšla tiskem v nakladatelství Nová Forma koncem září 2021.

Co vám v poslední době udělalo radost?

Může mít člověk v takové situaci vůbec nějakou radost? Ale trvale mi dělá radost má rodina, především dvě malé vnučky a všichni mí přátelé, kamarádi a známí, se kterými se mohu setkávat a mít pocit, že jsem na tom světě přece jen nezůstal sám.

Jan Raška, i60

Slavnosti podzimu

S nadcházejícím podzimem jsme všichni napjatě očekávali, jak se bude vyvíjet pandemie Covid-19 a jaké kulturní akce nám mimořádná opatření dovolí uspořádat. Dne 30. října 2021 jsme se však dočkali a volba Kulturního domu v Koryčanech se pro uspořádání Slavností podzimu vyplatila.

V rámci programu si každý určitě vybral – vystupující žáci ze Základní umělecké školy Koryčany a děti z Mateřské školy Koryčany dokázali svými vystoupeními naplnit celý sál. Velké oblibě se těšila dílnička pro tvorbu podzimních vazeb, která zaujala nejen dospělé, ale i děti. Vlastnoručně vyrobené podzimní vazby si poté všichni odnášeli domů. U dílničky pro děti bylo neustále živo. Děti si malovaly, modelovaly z plastelíny, vyráběly z komponentů zvířátka a obrázky, které si nejprve vybarvily, aby si je následně také odnesly domů. Stánek s ručně vyráběnými

šperky nenechal žádného zájemce o parádu bez povšimnutí. Pro poučení o zdravé výživě byl připraven kurz výroby kvašené zeleniny, včetně ochutnávky. Účastníci kurzu obdrželi studijní materiály s návody, jak si takovou zeleninu vyrobit sami doma. Po celou dobu slavností měli návštěvníci možnost zakoupit si drobné občerstvení a na rozloučenou dostaly všechny děti balonek se znakem města v barvě, kterou si samy vybraly.

O výzdobu celého kulturního domu se postaraly děti a paní učitelky z Mateřské školy Koryčany, za což jim patří velký obdiv a poděkování.

Přestože jsme byli svazováni mimořádnými opatřeními, Slavnosti podzimu se vydařily. Město Koryčany děkuje všem pomocníkům a pořadatelům, kteří se na průběhu akce podíleli.

Ludmila Prokešová

Slavnostní koncert

V neděli 21. listopadu 2021 se v chrámě sv. Jáchyma a Anny v Jestřebicích uskutečnil slavnostní koncert jako poděkování za zdražilou myšlenku uvedenou ve skutek, opravu zdejších poškozených varhan červotočem. Událost se podařila zorganizovat Římskokatolické farnosti Koryčany společně se ZUŠ Koryčany a Kyjov. Kulturní program zahájili pedagogové a žáci oboru ZUŠ Zdounky (Koryčany) a Kyjov. Následovalo vystoupení Chrámového sboru Koryčany. Velkou událostí byl také poslech skladeb smíšeného Sboru Carmina Vocum z Kyjova. Kdo jste si přišli poslechnout a na chvíli zapomenout na všední starosti, přišli jste si jistě na své.

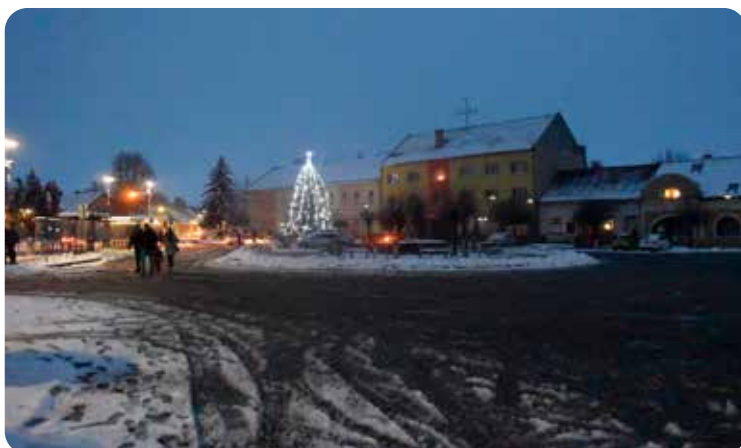
Ondřej Spáčil

Zahájení adventu v Koryčanech

Zahájení adventu proběhlo i v letošním roce ve znamení platnosti vládních nařízení. Dne 28. 11. 2021 u vánočního stromu zahráli v odpoledních hodinách na žestové hudební nástroje žáci Základní umělecké školy Koryčany. V průběhu jejich vystoupení se vánoční strom rozzářil světlem společně s veřejným osvětlením. Lidé, kteří využili odpolední čas k procházce kolem nazdobeného vánočního stromu, odměnili potleskem nejen vystupující žáky, ale i okamžik rozsvícení vánočního stromu. Děkuji všem, kteří se na zahájení adventu podíleli a pomohli vytvořit příjemnou atmosféru.

*Přeji všem krásné adventní dny.
Ludmila Prokešová*

Doba Covidová v naší knihovně

Již druhý rok je v celé společnosti hodně věcí jinak. Všechny změny se samozřejmě dotkly i naší knihovny. Od února knihovna fungovala v režimu *výdejšího okénka*. Psali jste si, telefonovali svoje požadavky na knížky a já jsem vám je připravovala k vyzvednutí. Během tohoto způsobu práce, jsme ještě stihli dát v knihovně vymalovat přednáškový sál a doplnit novým nábytkem a položením nového koberce. Jen pro představu, kolik knih bylo ručně přemístěno z regálů do přepravek, pak očištěno (vysavačem, vlhkým hadrem, suchým hadrem) a opět uloženo na své místo do regálů: Těch velkých zeleninových beden jsme naplnili čtyřicet. Byla to dřina, ale stálo to za to.

Jenže to nebylo všechno. Protože jsme se nemohli setkat tváří v tvář, vídali jsme se alespoň pomocí monitorů vašich počítačů. Kdo chtěl, využil možnost našeho online setkávání. Během zimních měsíců budeme v případě zájmu v této aktivitě pokračovat.

Pak přišlo téměř ze dne na den otevření knihoven v celé republice a vy, naši čtenáři, jste pomalu opět nacházeli cestu do knihovny. V létě se v naší knihovně uskutečnil již druhý ročník Semináře pro knihovnice a knihovníky. Letos pozvání přijala krajská metodička Moravské zemské knihovny v Brně Mgr. Monika Kratochvílová a ocenila celou organizaci semináře velmi kladně.

Od podzimu jsme začali opět s přednáškami v rámci Akademie třetího věku, v září nás přednáška přenesla do Íránu nám vzdáleného, jak geograficky, tak i kulturně. V říjnu jsme prostřednictvím poutavého vyprávění, doplněného video-reportážemi, procestovali Himaláje a Severní Indii.

Velmi povedenou akcí bylo uvedení do života dvou knih z řady Chříby záhadné a mytické. Tentokrát šlo o skály a lomy (I. a II. díl), spojené s barokní procházkou naším městem.

Listopad patřil autorskému povídání se spisovatelkou Markétou Harasimovou. A ani děti nepřišly zkrátka. I letos za nimi přijeli autoři dětských knížek. Autor Michal Vlček je upoutal povídáním nad svou knihou Tajemství querbeků. Markéta Harasimová zase potěšila svým vystoupením Kočkohrátky jak prvňáčky, tak i druhou třídu naší ZŠ. Pro veřejnost se nám podařil uskutečnit Keltský podvečer. Ten měl velmi příjemnou atmosféru, kterou všichni potřebujeme.

Knihovna v rámci dotačního programu Ministerstva kultury ČR VISK 3 uspěla v žádosti. A tak máme nově ve výbavě interaktivní velkoformátovou obrazovku a zařízení pro kvalitnější online setkávání a přenos některých přednášek do webového prostoru.

Do knihovny dále opět chodí školní třídy na lekce, doplňující výuku probíraného učiva. Naši knihovnu letos navštívili i předškoláci a musím je moc pochválit, byli velmi šikovní. Máme před sebou poslední týdny roku, který přinášel nejrůznější opatření a omezení. Nevzdáváme však v rámci možností kulturní

a společenský život. Člověk je tvor sociální, potřebuje sdílet a starší generace si pomalu osvojuje dovednosti generace nejmladší. Tak se nám otevírá nová éra online setkávání, zprávíček a lekcí třeba i toho trénování paměti. Naučíme se komunikovat všemi způsoby napříč generacemi a jsem ráda, že u toho mohu být. Vše zlé může být k něčemu dobré. Všem čtenářům i návštěvníkům naší knihovny přeji v dnešní době hodně zdraví a životního optimismu. Pro radost, pro zasmání i pro trochu toho napětí si přijďte k nám, jsou toho plné knihy a my jich máme dost :-)

Ilona Vybíralová

Nová kniha i stěhování

Na rozloučenou před odstěhováním z Koryčan do Holubic jsem věnoval koryčanské knihovně svoji novou knihu Emigrant, kterou vydalo nakladatelství Nová Forma v Českých Budějovicích. Její rukopis jsem měl připravený již několik let, dva roky po vydání mé druhé knihy jsem jej po dobrých zkušenostech s tímto nakladatelstvím letos odeslal k vydání a v letošním roce se objevila na knižním trhu a je v tištěné podobě v prodeji na www.stahuj-knihy.cz.

Pamětníci budou v obraze, v Koryčanech jsem vyrůstal a žil od narození, s přetržkou dvou let vojenské základní služby v Ostravě, do věku dospělosti. Po vstupu do svazku manželského jsem se ženou a dcerou bydlel osmadvacet let

v nedalekém Slavkově, městě s bohatým kulturním a společenským životem.

V roce 2006 jsem se po smrti rodičů do Koryčan vrátil, cestu do zaměstnání do Brna si o něco prodloužil, jezdil jsem po stejné trati vlakem z Nemotic. Manželka zde zastávala jedenáct let funkci ředitelky mateřské školy. Letos v březnu mě po krátké nemoci bohužel nečekaně navždy opustila a její odchod z mého života mě vlastně motivoval k rozhodnutí odstěhovat se zpět alespoň do blízkosti Slavkova, kde žije naše dcera a vnučka. K tomu potom přispělo také to, že mé budoucí bydlení se nachází v novém bezbariérovém bytovém domě s výtahem. Díky tomu se zbavím schodů, které vedou k mému bytu zde

v Koryčanech. Takovou změnu člověk s přibývajícím věkem a zhoršující se chůzí ocení. Vážení čtenáři našeho Zpravodaje, loučit navždy se s Vámi nebudu. Předpokládám, že příležitostně zašlu ještě nějaký ten příspěvek, do Koryčan budu rád jezdit, a než místní kroniku převezme někdo po mně, budu se jí na přání radnice ještě nějaký čas věnovat. Kdo bude koryčanským kronikářem, může být i na Vás, milí čtenáři. Navrhněte někoho nebo se sami o kronikaření ucházejte. Všude se stále něco děje, Koryčany nejsou mimo toto dění a také pro budoucí generace je v kronikách co zachovat.

Zdeněk Horenský

Historie

Nové střípky do mozaiky

Při psaní mé knížky *JESTŘABICE střípky* z historie jsem si často uvědomovala, že moje amatérské pátrání a skládání jednotlivých střípků z minulosti bývalého koryčanského statku, který zahrnoval i vesnici Jestřabice, je nekonečné. Zůstala spousta nezodpovězených otázek a skládáčka zcela jistě není kompletní. Časem se mi však podařilo některé neúplné informace doplnit. Knížka však už úspěšně putuje mezi čtenáři, nezbyvá tedy než zvolit tuto cestu, aby se přátelé historie naší oblasti dozvěděli zase nějaký ten útržek.

Hned v první kapitole jsem vyjmenovala bývalé majitele statku koryčanského. Mezi dlouholeté a úspěšné hospodáře, kteří přispěli k rozkvětu našeho kraje, patřili Gillernové. Připomenu manželku Karla Josefa z Gillernu. Jmenovala se Marie Josefa a jeden badatel opisuje od druhého, že byla Fallernová. Udělala jsem to taky tak. Až vyšla knížka o Jestřabicích, našla jsem v koryčanské matrice tento zápis z 23. srpna 1752:

Kmotrou holčičky Augustýna Hataše a jeho manželky Justýny z Koryčan byla Její Jasnost Paní Marie Josefa de Gillern. Zapisovatel poznačil, že je nata (rozená) de Fellner.

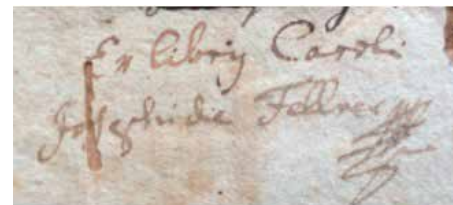
Jelikož zapisovatelé často uváděli nesmysly nebo něco vynechali, byla jsem nejprve skeptická. Ale objevil se měsíčník heraldicko-genealogické společnosti „Adler“. Jde o genealogický výtah z let 1606 až 1783, který se nachází v zemském archivu ve Vídni. Tam to asi špatně nebude. A přečteme si, že Marie Josefa Gillernová, svobodná paní, rozená von Fellner, měla sourozence Karla Josefa, Jana Adama a Marii Terezii, provdanou svobodnou

paní von Locella. Z jiného pramene, v profánně (světské) provenienční mapě rajhradského fondu se dozvídáme:

Bratři Karel Josef Fellner, Georg Ferdinand Fellner a důstojník Johann Adam Fellner působili v Bmě a v roce 1740 byli povýšeni do českého rytířského stavu spolu s inkolátem. Johann Adam a Karel Josef Fellnerové byli v roce 1766 povýšeni do stavu svobodných pánů. Karel Josef Fellner vlastnil statek Kojátky na Bměnsku a zemřel bezdětný. Další člen rodu, Andreas Fellner byl povýšen do říšského stavu svobodných pánů. Kadich-Blažek ztotožňuje tento rod

s rodem Fellner z Fellneru, což není vyloučeno. (Zakladatelem rodu Fellner z Fellneru byl opavský úředník Georg Anton Fellner, který byl v roce 1703 povýšen do šlechtického stavu s predikátem „z Fellneru“.)

Dochované provenienční zápisy:

Ex libris Caroli Josephi de Fellner mp. (R-K. II.g.57)

Můžeme si tedy opravit rodné jméno paní Marie Josefy, provdané Gillernové. Byla rozená Fellnerová.

V kapitole o nejstarších jestřabských usedlících po třicetileté válce jsem zmínila jména mnoha přistěhovaných rodin. Při doosídlování se často nově příchozí usadili nejprve v Koryčanech. Je tu však skupina přistěhovalců, kteří se záhy zabydleli rovnou v Jestřabicích. Podle matrikáře přišli buď ze Závozdnice, z Hvozdnice, z Voznice, ze Stabníka, ze Stavníka, ze Ščabnyky, Štavníka, či jiných prapodivně znějících míst. Zapisoval pořád stejný člověk. Buď však špatně slyšel, nebo těm, co diktovali údaje, nerozuměl.

Byli to Hazukovi, Damaškovi a Měkyňovi. Ti měli příjmení, o kterých se možná pan zapi-

sovatel domníval, že jim rozumí, i když i ta se nejprve různě komolila. Pak se tu objevili i tací, kteří zřejmě prohlásili, že jsou „Hvozdníčaní“, čili z Hvozdnice. Jim se to slovo postupem času měnilo z Hvozdníčana na Hvozničan, Vozničan, Vozičan, Vozyčan, dokonce Hobičan a stalo se jejich příjmením.

Při podrobnějším zkoumání je patrné, že se Měkyňovi, Hazukovi, Damaškovi a Vozičanovi nejprve ženili mezi sebou, protože se znali. Jejich potomci už byli rodáci z Jestřabice a v té době se daly i v naší dědině najít vhodné protějšky pro „sňatkovou politiku“.

Začala jsem hledat jejich rodné dědiny. Štiavnik je skutečná vesnice na Slovensku, tedy kdysi v Uhrách. A kupodivu něco přes čtyři kilometry od Štiavniku leží dědina Hvozdnica. Kde?

Obec Hvozdnica leží v Štiavnickej doline približne 10 kilometrov juhozápadne od svojho okresného mesta Bytča, v Žilinskom kraji. Rozkladá sa v dolnej časti doliny, ktorou preteká potok Štiavnik, ktorý ústi do vodnej nádrže Mikšová. Prvá písomná zmienka o obci je z roku 1250. Od roku 1383 patrila Povážskému hradu.

Obec Štiavnik sa nachádza na strednom Pováží v doline rovnomenného potoka v pohorí Javorníkov. Po administratívnej stránke patrí do Žilinského kraja, okres Bytča. Je jednou z najdlhších obcí na Slovensku rovnako ako

Hvozdnica. Existenciu samotnej obce Štiavnik dokumentujú listiny až z roku 1439, kedy sa prvý krát spomína jako obec. Prvé písomné svedectvo hovorí o osade Kremenová Lehota už roku 1339, ktorá sa nachádzala na území dnešného Štiavniku.

Chtěla jsem zjistit, co Povážany vedlo k přesunu, a připadá mi, že důvod byl logický. V 17. století se lidem nejen v těchto zmíněných obcích vedlo mimořádně špatně. Severní část Uher, tedy dnešní Slovensko, se stalo útočištěm i pro obyvatele z oblastí obsazených Turky. Poddané zbídačovala protihabsburská povstání uherské a sedmihradské šlechty, která se odehrávala převážně na území Slovenska. Postrachem zůstávaly ničivé nájezdy Turků. Už jen bezprostřední přítomnost vojska, které poddaní museli vydržovat, znamenala vážné ohrožení životů a majetků místních obyvatel. Faktem je, že v naší oblasti byla po třicetileté válce shánka po nových osídlencích. Co takhle sáhnout do krajů, kde ještě nebyl klid a odkud by zvláště mladí, silní a schopní rádi odešli?

Oblast Pováží přece byla ideální. Relativně není ani moc daleko od Moravy. Vrtalo mi však hlavou, jak se Povážané dozvěděli o našem kraji? Odpověď se nachází zapsaná ve vstupu koryčanského kostela svatého Vavřince.

Pro toto téma je důležitá část o soše Koryčanské Panny Marie. Co si přečteme?

Gotická socha Koryčanské Panny Marie s Ježíškem je z lipového dřeva, 185 cm vysoká. Pochází z hradu Beckova. Povážský velmož Ctibor ze Ctiboře věnoval ji r. 1414 nově založenému augustiniánskému klášteru v Novém Městě nad Váhem. Po r. 1526 se socha vrátila opět na Beckov, odkud ji po r. 1570 Anna Bánffyová, provdaná za majitele Cimburku a Koryčan, přivezla do Koryčan a vystavila veřejně uctě. Madona, ozdobená v době baroku korunkami a šaty, stala se cílem četných poutí z Moravy i Slovenska.

A máme tu souvislost mezi Povážím a naším krajem. Hrad Beckov ve zmíněné době patřil rodině Bánffyových. Annu Bánffyovou si pamatujeme jako velmi schopnou a úspěšnou hospodářku, která dokázala panství oddlužit po předchozím pochybném hospodaření svého manžela Gabriela Majlátha.

Pokud byli obyvatele tehdejších Uher zvyklí putovat každoročně do Koryčan za bývalou beckovskou pannou Marií s Ježíškem, přetrvala mezi nimi povědomost o této oblasti i po třicetileté válce. Přesun do klidné koryčanské farnosti a na dosud neobsazené jestřabské statky byl jejich logickým postupem.

Helena Pěničková,

<https://www.facebook.com/spolecneprojestrabice/>

Osmá, závěrečná část o pomístních jménech v katastru Koryčan a Blišic

V předchozím díle jsme se věnovali jménům lesních tratí a některá zajímavá pojmenování nám ještě zůstala pro dnešní povídání.

U Koryt – část lesa ležící jihovýchodně od města, jméno podle potoku, který zde pramení.

Nová lúka – v Josefském katastru Neue Wießen; les ležící východně od města. Motivace pojmenování je nejasná, podle lidového výkladu snad jméno souvisí se skutečností, že zde byl vykácen les.

U Novej lúky – les ležící jihovýchodně od města, jméno podle blízkosti lesa Nová lúka.

U Smradlavej luže – část lesa ležící východně od města; jméno podle louže, v níž po léta zahnila voda; dnes vysušena.

Ocásek – část lesa východně od města směrem ke Stupavě; metaforické jméno podle polohy: touto částí končí souvislý pás lesa.

Olší – křovinatý lesík ležící na pokraji lesa jižně od města u potoka jménem Stržbník; jméno podle zde rostoucích olší.

U Pěti židel – část lesa ležící jihovýchodně od města. Podle lidového výkladu zde byl dříve kámen, z něhož vytékalo 5 praménků

vody. Nyní se zde nachází jen kamení. Židlo je nářeční podoba spisovného slova zřídlo, což ve staročeštině znamenalo ústí, otvor do něčeho, novočesky prameniště, otvor, kde vyvěrá voda ze země, pramen.

U Rozhledny – místo v lese mezi Parametou a Chumkem, dříve zde stála trigonometrická věž (lidově rozhledna), dnes zrušená.

Skaličky – část lesa ležící jižně od města, jméno podle skalnatého a kamenitého terénu.

Stržková – lesní trať jižně od města, pojmenovaná podle strží a vertikálně velmi členitého terénu.

U Trojice – místo v lese ležící jihozápadně od města u hranic s Jestřabicemi, na stromě je zde umístěn obrázek sv. Trojice.

Zdravá voda – 1827 Zdrawa Woda; les ležící východně od města nad studánkou Zdravá voda, jméno studánky se přeneslo na blízký les. V Josefském katastru čteme i název pole Beym gesunden Waßer = U Zdravé vody. Studánka Zdravá voda má u sebe mladší název Dvořákova studánka podle majitele blízké chaty pana Dvořáka, který studánku udržoval a zde i zemřel. Název asi od roku 1967.

Žiglavá – v Josefském katastru Pod Žiglawu, Žiglawu, 1827 Klein Židlawu, Groß Židlawu; les ležící východně od města, jazykový výklad je nejasný. Pro neznámou motivaci pojmenování mluví i skutečnost, že v katastrech nebyl název přeložen do němčiny.

A už nám zbývají jen jména, která nemůžeme zařadit do kategorií pole, louka, les, ale označují např. různé terénní útvary a jiné zajímavosti.

Cimburk – 1827 Ruine Zimburg; zřícenina hradu založeného krátce před rokem 1348, stojí na kopci uprostřed lesů.

Floriáněk – malá vyvýšenina v Koryčanech s kapličkou zasvěcenou sv. Floriánovi.

Kozí hrb – kamenitá vyvýšenina zvedající se severně od Blišic, metaforický název = přirovnán ke kozímu hřbetu.

Múchničák – kopec mezi Koryčany a Mouchnicemi, jméno podle toho, že tudy vede silnice do Mouchnic. Jméno má nářeční podobu a vzniklo univerbizací spojení Mouchnický kopec.

Parameta – zalesněný kopec jižně od města, jazykový výklad nejasný.

Kamínka – v Josefském katastru Kaminiky, Kaminky Huttung; pastvina a částečně odpadiště ležící severozápadně od města. Vývoj významu: původně zde bylo štěrkoviště – název doložen v Josefském katastru Kamínky (ze základu „kámen“). Se založením továrny na nábytek se sem vozilo a pášlo odpadní dřevo. Význam jména se přehodnotil – kamínka od kamna, protože zde neustále hořelo dřevo.

Kamenná misa – část lesa ležící jihovýchodně od města. Podle lidového výkladu zde dříve vytékal z kamene ve tvaru mísy pramen, kam se chodila umývat paní z Cimburku. Dnes je zde jen hromada kamení.

Klimentek – lesní kaplička, podle polohy také nazývaná Vřesovská kaple, podle lidového výkladu jméno podle toho, že v okolí někdy existoval klášter sv. Klimenta.

Kazatelňa – vyvýšený placatý kámen ležící v lese jihovýchodně od města, jméno podle podoby – přirovnává se ke kostelní kazatelně. Kozel – obrovský kámen nalézající se v lese

jihovýchodně od města; podle lidového výkladu připomíná kozla, dokonce je zde patrný řetěz, kterým je přivázán.

Kučerova skála – skála ležící v lese jižně od města; jméno podle stavitele Kučery, který zde bral kámen na stavby. Dnes už je jméno staré přes 100 let.

Pečínkova skála – skála ležící jihovýchodně od města; podle lidového výkladu se zde scházeli loupežníci a skála je pojmenována po jejich náčelníku Pečínkovi.

Paní studýnka – studánka ležící v lese pod Cimburkem východně od města; podle lidového výkladu patřila jedné šlechtice z Cimburku.

Stupavka – říčka pramenící v Chříbech, protékající Koryčany, Mouchnicemi, Nemoticemi dále ke Kyjovu, ale tam už se jmenuje Kyjovka. Tímto končí seznam pomístních jmen uvedených na katastrálních mapách Koryčan a Blišic. Ráda bych připomněla závěrem to, čím jsem začínala v úvodu našeho seriálu. Čerpala jsem ze své diplomové práce z let 1974-

75, proto si dnes už můžeme říct, že některá místa vypadají úplně jinak, mnohá jména dnes už asi nikdo nezná, mapa vytvořená dnes by jistě doznala určitých změn. Ale náš mateřský jazyk je živý organismus, reaguje na nové skutečnosti, a tak i pomístní jména vznikají nová (zejména názvy ulic, částí obce) a jiná zanikají, jak odcházejí jejich pamětníci. Odehrávají se nové události a podle nich pojmenováváme místa s nimi spojená. Možná se bude časem říkat, jdeme na hřiby do Kůrovcového lesa, už dnes říkáme, sejďeme se u Fredyho... a jistě by každý mohl doplňovat jména podle svých zkušeností, o nichž nemohla být samozřejmě v mém výkladu ani zmínka.

A úplně na závěr si dovolím uvést jednu informaci o sobě. Dověděla jsem se od svých známých, že se čtenáři mého právě skončeného seriálu ptají, kam v Koryčanech zařadit autorku. Vězte tedy, že jsem manželka Ing. Františka Berky z Příční ulice.

Mgr. Vlasta Berková

Nově opravené varhany v Jestřebicích

Koncem letošního října jsem pocítila velkou úlevu a taky trochu splnění jednoho snu. Splnění snu o dobře fungujících varhanách v kostelích, kde pravidelně hrají při bohoslužbách, a splnění snu o nástrojích, které lze použít také ke koncertním účelům. Koncem října se nám podařilo dokončit opravu varhan v Jestřebicích. Jestřebice se tak po dlouhých letech mohou zařadit do trojice varhan (Stupava, Koryčany, Jestřebice), které prošly celkovou generální opravou, jsou bez červotoče, a dobře a spolehlivě slouží svým účelům.

Oprava malých jednodušejších varhan v kostele sv. Anny v Jestřebicích velmi spěchala. Varhany byly silně napadené dřevokazným hmyzem, což se projevilo už delší dobu: jednotlivé píšťaly přestávaly hrát, často naopak hrálo to, co hrát nemělo, varhany hrály přidušeně, a celkově byly velmi poruchové a nespolehlivé.

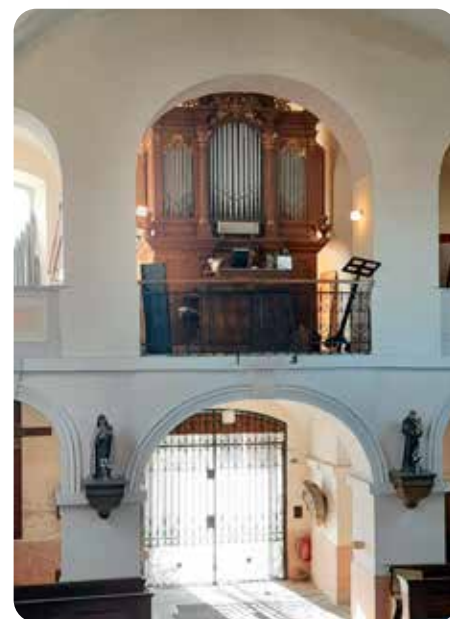
Oprava začala v srpnu letošního léta a trvala do října. Pustili se do ní dva varhanáři: kyjovský varhaník a varhanář Mario Kudela a brněnský varhanář Jan Lorenc. Při počátečním prozkoumání bylo zřejmé, že se jedná o malý jednodušejší pneumatický nástroj Karla Zadáka z roku 1980 s pneumatickou trakturou a kuželkovou vzdušnicí. K. Zadák ovšem při stavbě použil některé prvky z nástroje předchozího, který pravděpodobně pocházel z kutnohorské Melzerovy dílny. Dodnes jsou zachovány píšťaly rejstříku Principál 8' právě z tohoto pradávného nástroje a nutno říci, že se jedná o nejhodnotnější element celých

varhan. Původní principálové píšťaly najdete ve varhanním prospektu v pravém a levém poli. Píšťaly jsou odlité z ušlechtilého varhanního kovu, ze slitiny olova a cínu, a jsou hlavním rejstříkem principálového sboru. Dále mají varhany ještě dalších 7 rejstříků, včetně třířadé mixtury, jejíž samotná oprava zabrala minimálně padesát hodin práce.

Varhany mají asi 550 píšťal, které bylo potřeba rozebrat, vyčistit a opravit. Všechny dřevěné rejstříky a prvky varhanní skříně byly opatřeny nátěrem proti červotoči. Dále byly na kondukttech vyměněny všechny varhanní míšky, které jsou pod každou píšťalou, a které byly také silně napadeny červotočem. Na závěr bylo potřeba nástroj sestavit a především naintonovat. Při intonování došlo k celkovému posílení zvuku nástroje, především pak rejstříku Salicionál a Dolce. Na úplný závěr už se jen nástroj naladil.

Generální oprava vyšla na 120 000,-. Na opravu přispělo částkou 85 000,- Město Koryčany, 35 000,- zaplatila Farnost Koryčany. Závěrem bych ráda poděkovala především oběma varhanářům za poctivou práci a profesní kvality, kterými pozvedly zvuk tohoto nástroje. Také děkuji panu zastupiteli MVDr. M. Šlesingerovi za pomoc při vyjednávání o finančním zabezpečení této opravy. Děkuji Městu Koryčany a Farnosti Koryčany za financování opravy.

Mgr. Monika Selucká

Spolky

Medový šampion mezi námi

Před rokem jsem tady popsala odvážnou cestu za úspěchem našeho včelaře. Všichni ho známe, chodíme k němu léta nakupovat textil, ale už ne všichni víme, že je pečlivý a vynikající včelař. Mluví o Xu Ho-Lexa. Pro nás všechny hovoří o Lexovi, který žije víc než 33 let v našem městě a patří mezi nás. To, že je Lexa velice ochotný a laskavý obchodník, se přesvědčí každý, kdo do jeho prodejny přijde nakupovat. To, že však je Lexa i pečlivý a úspěšný včelař, to ještě do loňska

téměř nikdo nevěděl. V soutěži, kterou každoročně vyhlašuje Výzkumný ústav včelařský, získal v roce 2019 Lexa za svůj med 2 zlaté medaile a 1 stříbrnou. Úspěch mu dodal kuráž a v roce 2020 se také zúčastnil a získal za svůj med 4 zlaté medaile. Obstát ve velké konkurenci dvakrát po sobě je velký úspěch a odměna za poctivou péči o včely i o med. Lexa, který nezahálal ani v době poznamenané pandemií, přihlásil svůj med do celostátní soutěže i letos. Jeho pečlivá práce se

včelstvem a jeho láska k přírodě se mu opět vyplatila. V letošním roce byl jeho med opět oceněn 4 zlatými medailami.

Lexovi tímto projevují velký obdiv a blahopřeji k velkému úspěchu celostátního charakteru. Mnozí z nás si od něj v medu již kupují opravdovou českou kvalitu oceněnou odborníky. Chtěla bych proto jménem redakční rady Lexovi popřát hodně zdraví a elánu v práci nejen se včeličkami.

Ilona Vybíralová

Vážení občané,

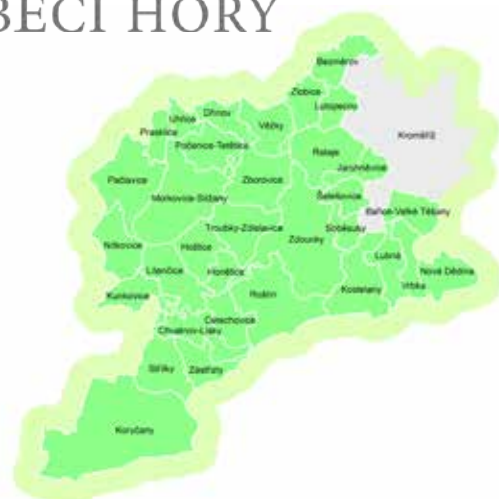
blíží se konec roku 2021. Všichni bilancujeme. Rok 2021 byl pro někoho pozitivní, pro někoho negativní, pro někoho neutrální. Ať už pro vás význam těchto slov znamená cokoliv, přeji vám do roku nového hlavně pevné zdraví, osobní pohodu a hodně důvodů, proč se usmívat a být spokojení.

Místní akční skupina Hřiběcí hory bude i v roce 2022 usilovat o dostatek finančních prostředků pro rozvoj vaší obce, podporu místních spolků i dalších projektů, které budou zvelebovat naše území.

I nadále budeme podporovat výstavbu chodníků, výsadbu zeleně, vybavení kulturních domů, budování odpočíváků apod. Spolky podpoříme v jejich aktivitách, podnikatele v jejich podnikání tak, aby naše společné území, které zahrnuje 33 obcí, vzkvétalo a dobře se nám v něm žilo.

Za celý pracovní kolektiv Místní akční skupiny Hřiběcí hory,
Marcela Kubičková

HŘÍBĚCÍ HORY

Závěr roku a Vánoce za dveřmi

Právě v tomto období bývá čas bilancovat. Rok 2021 nám ukázal mnoho nového, nečekaného, ale také nenávratně změnil naše životy. Pro mnohé i pro nás byl tento rok velmi náročný. Při hodnocení bychom ale měli hledat i něco pozitivního, co se nám povedlo. Máme velkou radost z úspěchů našich mladých hasičů. Na letošních soutěžích se jim dařilo, a to i přes to, že nenávratně přišli o svoji přenosnou stříkačku. Naštěstí kolegové z SDH Střílky zapůjčili náhradní stroj. Tímto hasičům ze Střílek děkujeme za pomoc. Dařilo se nám také na webu a sociálních sítích. Těšíme se velké podpoře a počet sledování našich stránek a příspěvků neustále roste. V současnosti naše facebookové stránky sleduje více než 2 500 uživatelů. Nyní se nebudeme vracet ke smutným chvílím tohoto roku. V kalendáři pro rok 2021 už pomalu docházejí listy k utržení a bude po-

třeba pověsit nový, protože **"lepší dny přicházejí"**. Proto Vám velice děkujeme za podporu a vzájemnou spolupráci v letošním roce. Doufáme, že nám zachováte přízeň i v roce následujícím.

S blížícím se koncem roku 2021 Vám chceme popřát, aby vyšla i ta přání nejkouzelnější – **PŘÁNÍ VÁNOČNÍ**.

*Za SDH Koryčany
Ivana Tiefenbacherová*

Sport

FC Koryčany

S nástupem dětí do školních lavic se současně rozběhly i soutěže pořádané OFS Kroměříž, kde naše mládežnická mužstva reprezentovala náš klub a samozřejmě i město. Ne vždy se sice dařilo podle představ: nemyslíme tím výsledky, ale spíše to, zda děti dokázaly v tréninku naučené dovednosti využívat i v zápasech. Důležité ovšem bylo a je, aby se děti zápasy či tréninky bavily, a to se ve většině případech dařilo. Společně se všemi trenéry na pravidelných schůzkách řešíme nové nápady a možnosti zlepšování, abychom se mohli neustále posouvat dopředu. U dětí mladší přípravky a školičky považujeme jako hlavní úkol přivést do těchto týmů

nové malé budoucí hvězdy. Zejména u těchto dětí je docházka hodně ovlivněna různými nachlazeními a nemocemi, proto je potřeba mít velkou základnu. Pokud tedy máte doma děti (ve věku 5-9 let), které jsou pohybově nadané nebo by jenom chtěly zkusit nějaký sport, rádi je uvidíme na trénincích v hale v Koryčanech. Ty probíhají pravidelně v úterý 16:00–17:30 a ve čtvrtek 17:30–19:00. Dokud nám počasí, a hlavně světlo dovolilo, probíhaly tréninky všech kategorií na hřišti. S ukončením podzimní části soutěží jsme přešli do halové části sezóny. Pro tréninky využíváme halu v Koryčanech, tělocvičnu ve Střílkách a budeme využívat i nově vy-

budované víceúčelové hřiště ve Střílkách (to převážně kategorie mladších a starších žáků). Během zimního období budou všechny naše kategorie objíždět opět halové turnaje nebo hrát přípravná utkání na vnějších hřištích s umělou travnatou plochou. Pro děti plánujeme tradičně Mikuláše, zápasy rodičů s dětmi jako ukončení roku a další zajímavé akce. Vše bude ovšem záviset na situaci okolo nemoci Covid 19 a na opatřeních s ní spojených.

Mužstvo mužů má za sebou také podzimní část a vzhledem k tomu, že zde se úspěšnost hodnotí především počtem získaných bodů a umístěním v tabulce, jsou muži s patnácti

získanými body na průběžném desátém místě. S koncem roku v klubu na vlastní žádost končí současný trenér A-mužstva. V zimní přípravě, která bude zahájena v lednu, se budou muži připravovat již pod vedením nového trenéra.

Blíží se nám opět čas adventu, svátky klidu a pohody, pro děti pak jistě radosti z krásných dárků pod stromečkem. Blíží se další rok plný nových výzev. Chtěl bych vám tímto za celý náš trenérský tým a také za celý klub FC Koryčany popřát právě ten klid, pohodu, splněná přání, spokojenost vás i vašich dětí,

a v neposlední řadě také tolik potřebný odpočinek. Buďme pozitivní a hledejme pozitiva, protože když chceme, lze na všem najít i to hezké. Záleží na úhlu pohledu. My už se těšíme na další nové zážitky s vámi a vašimi dětmi, protože spokojené dítě, to je důvod, proč to všichni děláme.

Petr Posolda

Přehrada Jestřabice – ohlédnutí za devatenáctou sezónou

Vážení přátelé rybaření, přírody a vůbec dění okolo vody!

Na přehradě v Jestřabicích již druhou dekádu nabízíme v průběhu celého roku možnost trávení volného času – rybaření, rodinné dovolené, oddech v přírodě, pozorování zvěře – a také zde každoročně pořádáme spoustu rybářských akcí, firemními teambuildingy počínaje, až po rybářské závody s mezinárodní účastí.

V nákazové situaci posledního roku byla situace komplikovaná a o to více nás těší, že se v listopadu podařilo uspořádat vrchol-

ný závod v lovu dravých a lososovitých ryb. Jednalo se již o 17. ročník podzimních přívlačových závodů, kterého se letos zúčastnila stovka závodníků z Čech i Slovenska. Přehrada nás všechny v sobotu 6. listopadu přivítala krásným počasím, ve vodě plavalo 1 200 kg čerstvě vysazených ryb a všichni jsme s napětím očekávali, jak to letos dopadne. Samozřejmou podmínkou účasti v závodě byl platný „covid pas“.

A o co v průběhu takových závodů vlastně jde? Snahou je chytat dravé ryby, štiky, candáty, okouny, pstruhy, to vše tzv. na přívlač,

kdy se jako návnada používají umělé napodobeniny vodních živočichů, hlavně rybiček, pulců, žab, hmyzu, tyto jsou taženy ve vodě a dravé ryby na ně útočí. Přívlač je rybolovná technika, která vyžaduje notnou dávku soustředění, umu a technické zručnosti a dává rybářům velkou porci napětí i adrenalinu. U ulovených dravců se pak v závodech měří délka a počítá množství.

Více než strohý popis dokumentují průběh závodů tyto fotografie.

Snad jen drobná statistika pro zajímavost: za celý den se ulovilo 1 999 kusů dravých

ryb, zejména pstruhů, ale též nemálo okounů a štik. Za zmínku stojí zejména úlovky pstruhů o délce přes šedesát centimetrů a také štika o délce 74 cm.

Rádi bychom vám všem poděkovali za celoroční přízeň a těšíme se na setkání s vámi v jubilejní 20. sezóně. Letošní rok tradičně zakončíme v prosinci prodejem vánočních stromků a ryb. A doufáme, že se sejdeme se všemi rybářskými přáteli na již tradičním „Tekutém kapříkovi“ těsně před Vánoci.

Přejeme všem krásný advent, pokojné vánoční svátky a šťastný nový rok 2022

To všechno odnes čas...

Dovolte krátkou vzpomínku na výrazné osobnosti našeho města, zesnulé v roce 2021.

Naděžda Horenská

Po dobu 11 let vedla jako ředitelka Mateřskou školu v Koryčanech.

† zemřela 31. března 2021

Jan Sukop

Dlouholetý funkcionář a trenér fotbalového klubu Koryčany a člen SDH Koryčany.

† zemřel 27. dubna 2021

Jaroslav Fila

Dlouholetý člen SDH Koryčany a zásahové jednotky Koryčany JPO II

† tragicky zahynul při zásahu dne 15. 9. 2021

Marek Vrba

Dlouholetý člen SDH Koryčany, velitel zásahové jednotky Koryčany JPO II a zaměstnanec Technických služeb města Koryčany

† tragicky zahynul při zásahu dne 15. 9. 2021

Všem za jejich práci, kterou na svých pozicích pro město Koryčany a jeho občany vykonávali, děkujeme.

Ing. Hana Jamborová, starostka

Příjemné prožití vánočních svátků

a v novém roce pevné zdraví,

mnoho štěstí a spokojenosti

přeje město

Koryčany

PJ: 2022

**ODVOZ A EKOLOGICKÁ
LIKVIDACE
AUTOVRAKŮ**

Včetně vystavení **IHNEDE PLATNÉHO**
dokladu ekologické likvidace autovraku
NA MÍSTĚ

Vyplatíme za Váš autovrak

1500 – 3000 Kč

ODVOZ

ZDARMA

Tel: 777 550 621

Autovrakoviště Třebětice – Roman Kamenec
autovrak@centrum.cz autovrakoviste-trebetice.cz

TECHAGRA

ROMAN BUBENÍK
ČEJEDÉLSKÉ SLUŽBY

2022

Krásné vánoční svátky a úspěšný nový rok Vám přeje
TECHAGRA s.r.o. a Roman Bubeník

A stylized illustration of a winter scene. In the foreground, a white tractor is parked on a snowy field. Behind it are several snow-covered evergreen trees. The background is a dark blue sky with white stars, suggesting a night scene. The year '2022' is written in large white numbers in the center.

